

«Ilūzija» jeb «omes dzied» jau 25 gadus

Dzied «Ilūzija»: Gundega Strazda (no kreisās), Silvija Jansone, Sarmīte Macpane, Lidija Miezīte, Antra Sāviča, Aija Eidinta.

Kopā būšana. Tieši to vispirms minēja katra no ansambļa «Ilūzija» dalībniecēm, stāstot par skaistāko Jaunbērzes tautas nama sieviešu vokālā ansambļa «Ilūzija» 25 gadu pastāvēšanas laikā. Kopā būšanas un dziedāšanas prieks viņas visas sešas ir saturējis kopā jau kopš ansambļa dibināšanas laikiem.

Sestdien «Ilūzija» skatītāju pārpildītā zālē svinēja savu jubileju, izdziedot daudzas dziesmas, ar kurām šajos garajos gados ir devusies pie skatītājiem tepat, savā Jaunbērzē, un arī visā Latvijā. Ansambļa jubilejas reizei kultūras nama foajē bija izveidota aizkustinoša izstāde «Omes dzied!», kas bija Jaunbērzes tautas nama vadītājas un ansambļa dalībnieces Aijas Eidintas pārsteiguma dāvana katrai dziedātājai. Viņas mudināti, bērni un mazbērni bija atsūtījuši vai citādi atgādājuši katrai omei vēltītus mīļus zīmējumus un fotogrāfijas, kas bija asprātīgi sakārtotas uz planšetēm.

Aija Eidinta

- Man ļoti gribējās sagādāt savam meitenēm pārsteigumu, un te tas ir. Arī iepriekšējo jubileju reizēs neiztikām bez pārsteigumiem. Pirms desmit gadiem mums dziedāja dēlu ansamblis, jo mums visām ir dēli, 20 gadu jubilejā katru meiteni sveica aktieris Andris Bērziņš.

«Ilūziju» patiešām atpazīst, un mēs Jaunbērzes vārdu nesam Latvijā. Man ir milzīgs prieks, ka mēs vienmēr esam kā klintis, vai, kā mēs sakām, kā senās pilsdrupas, kas turam Jaunbērzes kultūru. Protams, gribam, lai nāk dziedāt arī jaunie. Priecājos, ka dejo mazie bērni, taču būtu skaisti, ja Jaunbērzē būtu arī jauno dāmu ansamblis. Jo piedalīšanās amatiermākslā ir pamats, kā noturēt savu kultūru. Un ļoti jauki, ka arī mūsu ansamblī ienāk jaunas dziedātājas. Anetei Valtenbergai ir brīnišķīgs soprāns, diemžēl pašākumā viņa šoreiz nevarēja piedalīties, jo viņai ir mazs bērniņš.

Es bieži nāku ar savām idejām, un man liekas, ka visiem tūlīt jāsaprot, ko es gribu pateikt.

Tāpēc paldies ansambļa meitenēm, kuras man ir ļoti liels atbalsts. Viņas ir tik pacietīgas, tik iejūtīgas, tik mīļas un paldies saņemas... Tad es saprotu, ka laikam daru pareizi un esmu pareizajā vietā.

Protams, paldies arī ansambļa vadītājam Raimondam Bulmeram, kurš jau 22 gadus vada ansambli. Man jau liekas - ja kolektīvu nevadītu vīrietis, diez vai mēs būtu tikušas līdz skaitlim 25. Raimonds lieliski prot visu sabalansēt, un man kā tautas nama vadītājai ar viņu ir ļoti labs tandēms. Ne velti meitenes mūs ir nosaukušas par tēti un mammu. Tas tā - humoram.

Gundega Strazda

- 25 gadi - tas ir nopietni, tā jau ir ceturtdaļa cilvēka mūža. Tik daudz kā visa ir noticis šajā laikā: ļoti daudz koncertu Latvijā un Lietuvā, ansambļu skates un draudzēšanās ar citiem kolektīviem, ekskursijas, izbraucieni. Mēs esam dziedājušas uz Stokholmas prāmja, starptautiskajā tūrisma gadatirgū «Balttour» Rīgā, ar dziesmām esam sagaidījušas Valsts prezidentu Valdi Zatleru, tirdzniecības centrā «Mols» Jāņos esam gājušas veikalniekus un pircējus aplīgot... Mūs bieži aicināja ciemos, un tad esam izdomājušas interesantas uzstāšanās. Mēs esam tāds kā sadzīves tradīciju ansamblis.

Vienmēr gaidu to dienu, kad atkal būs mēģinājums, kad sanāksim kopā, izrunāsimies. Mēs par visu varam tik sirsnīgi papļāpāt - gan par teātri un mūziku, gan par dzīvi, un tās nav nekādas klačas. 25 gadus esam kopā pavadījušas, bērni šajā laikā lieli izauguši, nu jau ir mazbērni. Var droši teikt, ka esam ne tikai kolēģes, bet arī draudzenes.

Silvija Jansone

- Pats skaistākais ir kopā būšana, esam tikpat kā ģimene, kur saprotamies gandrīz no pusvārda. Lai gan jau ilgāku laiku dzīvoju Jelgavā, joprojām braucu uz mēģinājumiem. Tik daudz skaista šajos gados bijis - koncerti, ekskursijas, piedzīvojumi un tā trakā smiešanās. Tas ir burvīgi.

Un mums ir visforšākais vadītājs. Visas mēs esam bez muzikālās izglītības. Kā māku, tā mānu... Raimonds tāpēc mūs māca pacietīgi un no visas sirds. Vienīgi Anetei, kura mums pievienojās nesen, ir muzikālā izglītība.

Lidija Miezīte

- Bez «Ilūzijas» dzīve būtu daudz skumjāka un garlaicīgāka. Tā ir ienesusi tik daudz prieka, interesantu notikumu un labu cilvēku. Varbūt, ja nebūtu ansambļa, tā vietā būtu kas cits, taču šaubos, vai kaut kas tik skaists.

Protams, katrai no mums ir savs raksturs, taču mēs esam mācējušas visu lieko nolikt malā un vienmēr atbalstījušas cita citu priecīgos un skumjos brīžos. Bet, ja ir mēģinājums, tad mēģinājums, strādājam! Tur nav nekādas plāpāšanas.

Lielākais pārsteigums bija, kad Raimonds mums katrai vēltīja savu dziesmu. Kādā jubilejā Aija viņam uzdāvināja dzejas grāmatiņu, un viņš katrai no mums piemeklēja dzejoli no šīs grāmatiņas un sacerēja dziesmu. Tas bija kaut kas! Dziesmas vēlāk ierakstījām diskā. Raimonds vispār ir unikāls cilvēks. Mēs viņu milam, un viņš zina, ka mēs milam, kā nu var mīlēt vadītāju. Esam iepazinušas arī Raimonda ģimeni - viņa sievu un bērnus, mammu. «Ilūzija» - tā ir reāli otra ģimene!

Sarmīte Macpane

- Dziedāt ansambli mani uzicināja Aija. Es jau iepriekš biju dziedājusi gan skolas korī, gan ansamblī. Biju tikko no laukiem

izstāde par dziedošajām omēm.

Lieliskais tandēms - Aija Eidinta un Raimonds Bulmers.

pārņākusi uz centru, un Aija teica - nav ko mājās sēdēt, jāiet dziedāt! Es nerunāju preti.

Tagad vairs nevaru iedomāties dzīvi bez ansambļa, un ceru, ka dziedāsim vēl. Šie 25 gadi ir bijuši tik piepildīti, ka bez ansambļa paliktu liels tukšums. Kurai nav patīcis, tā ir aizgājusi, bet mēs - kodols - redz, jau 25 gadus esam kopā.

Antra Sāviča

- Ļoti jauks bija jubilejas pasākums, tik daudz mīļu cilvēku bija atnākuši. Tas bija kā tāds uzmundrinājums.

Kādu gadu pēc kovida negāju dziedāt, jo bija radušās problēmas ar balsi. Bija grūtāk padziedāt. Bet tomēr nevarēju bez kolektīva, bez meitenēm. Tik daudz piedzīvojumu kopā bijis...

Meitenes arī teica - nāc un nāc! Un es aizgāju, lai atkal būtu kopā. Un tā mēs ejam un darām to, kas mums patīk, to, kas mums dod prieku.

Raimonds Bulmers

- Nu, ko es varu pateikt par «Ilūzijas» dziedātājiem? Muzikālas, dzīvespriecīgas, optimistiskas, emocionālas, arī paklausīgas. Es viņas slavēju, ka viņām labi skan, un tas arī palīdz pašapziņu celt augšā.

Jā, viņu mīlestību es izjūtu katru mēģinājumu. Tieku vienmēr apcubināts un uzcubināts. Nu jā, es jau esmu vienīgais vīrietis, man tur nav konkurentu.

Šajā sakarā ir tāds stāsts. Kad Anniņa bija maziņa, bērnudārza audzinātājam viņa bija stāstījusi, ka tētīm jābrauc pie savām sievietēm. Viņa bijusi izbrīnīta - pie kādām sievietēm? Tā kā ikdienā «Ilūzijas» dziedātājas saucu par sievietēm, sanāca, ka tētīm ir vairākas sievietes.

Zināšanai

Dobeles novadā pašlaik ir septiņi vokālie ansambļi. Vēl arī senioru ansamblis «Zelta ābele» (Kaķenieku tautas nams, vadītāja Astrīda Klāsone),

* Dobeles vācu kultūras biedrības vokālais ansamblis «Die Lustigen» (vadītāja Sandra Bulmere),

* sieviešu vokālais ansamblis «Smāids» (Naudītes tautas nams, vadītāja Kristīne Buraka),

* dāmu vokālais ansamblis «Unda» (Penkules tautas nams, vadītāja Ruta Januze),

* vokālais ansamblis «Upes pērles» (Bēnes tautas nams, vadītājs Aivis Antonovs-Kalniņš),

* vokālais ansamblis «Spārni» (Īles tautas nams, vadītāja Anniņa Renčberga).

Anita Banziņa
Autores foto

MAF

Mediju atbalsta fonds

Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem
Par lappuses saturu atbild raksta autors